

Питання залучення працівників до чергування у вихідні та/або святкові чи неробочі дні, а також оплати роботи в ці дні КЗпП прямо **не врегульовані**.

Тим не менш, такі чергування практикуються як у роботі органів державної влади та місцевого самоврядування, так і в установах та організаціях державної, комунальної форм власності.

Вважається, що єдиним нормативним актом, який регулює це питання, є постанова Секретаріату Всесоюзної Центральної Ради Професійних Спілок (ВЦРПС) «Про чергування на підприємствах і в установах» від 02.04.1954 р.). Міністерство праці та соціальної політики України вважає, що ця постанова чинна в Україні відповідно до постанови Верховної Ради України «Про порядок тимчасової дії на території України окремих актів законодавства Союзу СРСР» від 12.09.1991 р. №1545 в частині, яка не врегульована законодавством України (лист від 02.04.2010 р. №89/13/116-101).

Тому Міністерство праці та соціальної політики України рекомендує діяти згідно з положеннями Постанови про чергування, зазначаючи що: чергування працівників після закінчення робочого дня, у вихідні та святкові дні можуть запроваджуватись у виняткових випадках

за письмовим наказом керівника

та лише за

погодженням із профспілковим органом

; графік чергування має бути

затверджений і погоджений із профспілкою

; не допускається залучення працівників до чергування частіше разу на місяць; тривалість чергування або роботи разом із чергуванням не може перевищувати нормальної тривалості робочого часу; якщо працівник залучається до чергування у вихідний чи святковий день, йому протягом найближчих 10 днів

має бути наданий відгул

, тривалість якого має дорівнювати тривалості чергування.

Міністерство праці та соціальної політики України робить висновок, що чергування у вихідний не підлягає оплаті, а за нього надається відгул і в табелі обліку використання робочого часу ці години чергування не зазначаються.